

TRILOBIETEN

UITGESTORVEN, MAAR HOE?

Trilobieten zijn bij verzamelaars erg in trek. Ze worden over de hele wereld gevonden. De Ute-Indianen van de Verenigde Staten verwerkten een trilobietensoort in hun amuletten. En in de *Grotte du Trilobite*, in Frankrijk, is zelfs een soort heiligdom dat helemaal gemaakt is van deze uitgestorven zeedieren. Hoe zijn deze dieren om het leven gekomen voordat ze fossiliseerden?

WAT IS EEN EXOSKELET?

God heeft alle geleedpotigen voorzien van een uitwendig skelet (een exoskelet) dat is opgedeeld in segmenten en aanhangsels. Het exoskelet groeit niet mee als het dier groter wordt. Het moet dus worden vervangen, en dat gebeurt door vervelling.

Trilobieten worden, biologisch gezien, gerekend tot de stam (fylum) van de geleedpotigen (Arthropoda). Ook spinnen, insecten en kreeftachtigen worden daartoe gerekend. Op dit ogenblik vormen leden van deze groep samen minstens 85 procent van alle soorten die op aarde voorkomen. Ze zijn vertegenwoordigd in elk milieu. Van insecten alleen zijn al meer dan 870.000 soorten bekend!

KALKPANTSER

Hoewel geleedpotigen tegenwoordig een groot deel van de biomassa op aarde vormen, zijn ze in het fossielenarchief veel beperkter aanwezig. Er zijn slechts zo'n 30.000 soorten beschreven. Omdat de meeste geleedpotigen een organisch exoskelet hebben (zie kader), de zogenaamde chitinel laag, verrotten ze snel en fossiliseren ze niet zo goed. Een beperkt aantal arthropodengroepen, zoals de trilobieten, zijn tijdens de zondvloed wél bewaard gebleven. Dat komt doordat ze kalk in hun pantser hebben. Er zijn meer dan 2.000 trilobietengeslachten benoemd, met duizenden soorten.

SNELLE BEGRAFENIS

Deze fossielen van trilobieten zijn een van de sterkste aanwijzingen die duiden op een begrafenissen onder catastrofale omstandigheden. Onderzoek toont aan dat veel van deze dieren in heel korte tijd levend werden afgedekt. Veel trilobieten worden namelijk

in een opgerolde houding aangetroffen, als enorme pissebedden, om zichzelf tegen gevaar te beschermen. Men heeft echter ontdekt dat bij een deel van de trilobietvariëteiten de eigenschap ontbrak om zich in die balvorm als het ware 'op slot te zetten'. Voor het vasthouden van die opgerolde positie waren ze dus helemaal afhankelijk van hun spieren. Evolutionisten waren verbaasd toen ze veel van deze trilobieten zonder zo'n intern slot(!) in opgerolde, zichzelf verdedigende toestand vonden. Javier Ortega-Hernandez en zijn mede-auteurs schrijven hierover: 'Na het sterven hadden de spieren die verantwoordelijk zijn voor de bolvorm moeten verslappen, waardoor het lichaam weer in uitgestrekte positie had moeten terugkeren. De enige mogelijkheid om *Olenellus*-trilobieten in opgerolde vorm te conserveren, is een snelle begrafenissen van levende individuen.'

BIJBELSE BRIL

Deze trilobieten in opgerolde staat laten dus zien dat ze nog levend waren toen ze met sediment werden afgedekt. Hun plotselinge verschijning in de aardlagen is geen mysterie als je ernaar kijkt met een Bijbelse bril. Het bevestigt dat de zondvloed de aarde in korte tijd onder water zette en daarbij allerlei dieren met modder overdekte. De wetenschap vindt steeds nieuwe gegevens die de Bijbel bevestigen, ook als je kijkt naar deze opgerolde wonderdjes.

De auteur is geoloog en onderzoeksmedewerker bij het Institute for Creation Research.

DE CAMBRISCHE EXPLOSIE

Geleedpotigen vormen een belangrijk deel van de soorten in het grote evolutiemysterie dat de Cambrische explosie wordt genoemd (zie www.weet-magazine.nl/cambrium). Ze zijn een van de meest algemene fossielen in de lagen die tot het Cambrium behoren en verschijnen geheel compleet, zonder evolutionaire voorouders.

Evolutionist Richard Fortey schrijft hierover verbaasd: 'Hoe kan het dat deze verscheidenheid [van trilobieten] zo plotseling opkwam aan het begin van het Cambrium? (...) Waar waren hun voorouders? Waarom worden die niet gevonden?'

Creationisten verklaren de plotselinge verschijning van deze fossielen doordat de Cambrium-lagen vroeg tijdens de zondvloed zijn afgezet. Het is dan te verwachten dat zee-organismen uit de ondiepe kustwateren de eerste dieren waren die tijdens de opkomende vloedwateren werden bedekt en bewaard.

• WEET MEER:

Acts & Facts, februari 2014, pagina 13.
www.weet-magazine.nl/trilobieten